la humanitat

Any VI — Núm. 1.527 — Preu: 15 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, dissabte, 16 de gener del 1937

EL TEMPS. — A Catalunya: El cel apareix serè des de les riberes de l'Ebre fins al Baix Pireneu i Empordà; per la costa de Llevant hi ha núvols alts i als plans de Lleida i Aragó es registren boires baixes.

Els vents són fluixos del Nord i les temperatures suaus per la costa i baixes per l'interior.

La màxima d'ahir fou de 17 graus a Girona i la mínima d'avui, de 7 graus sota zero a Pobla de Segur.

Mentre a la línia de foc es guanya la guerra, a la reraguarda es pot perdre la revolució

No podeu callar?

Un diari que es publica a Barcelona, editat per elements que s'autoqualifiquen d'«únic partit revolucionari d'Espanya», reprodueix a primera pàgina, amb visible fruïció, la següent octavilla, amb la qual, diu, «las calles de Barcelona fueron inundadas ayer»:

«¡Por vergüenza! ¡Por dignidad! ¡Por ética! El «camarada» Comorera debe dimitir.

Si el pueblo desea la Revolución debe por necesidad eliminar a quien se oponga a ella.

Hay elementos en las altas esferas que, ¡quién lo duda!, son traidores. Pensad en Comorera.»

Pensamos en Comorera y en otros muchos...»

En plena ofensiva feixista, mentre les tropes de Franco amenacen greument Madrid i dos grans Estats d'Europa s'esforcen a conquistar Espanya i a ofegar la veu del nostre poble, un diari d'un partit que es diu revolucionari pot publicar això. Es amb estupor que constatem aquests dos fets: A la insensata labor de fer la política del feixisme, de repetir les coses que diu cada dia Queipo de Llano, i la facilitat amb què —en plena guerra!— pot autoritzar-se per les autoritats responsables la publicació de textos així contra homes que formen part del Govern de Catalunya.

A ells adrecem la nostra més viva protesta contra aquesta indigna incitació a l'assassinat. Aniria adreçada contra elements sospitosos i protestariem igual, perquè la revolució té els seus òrgans de justícia i els seus organismes de depuració. Però va adreçada contra un governant de la revolució —el nom ens és igual— i no té ni l'explicació d'un impuls passional i poc meditat fill de la mateixa tragèdia que ens ha tocat viure. I això, d'aquesta manera crua i terrible, en una hora greu de la guerra, quan persisteix el perill de l'ofensiva feixista i l'amenaça sobre els drets del poble treballador, pot publicar-ho impunement un diari de Barcelona, amb la prèvia autorització —hem de suposar— d'una censura que es diu de guerra i que tothom, diaris, publicacions, cartells, emissores, pot permetre's el luxe de desconèixer i de burlar.

Amb alarma cridem l'atenció del Govern i de les forces polítiques i sindicals que el formen. Així no es va enlloc més que al fracàs d'una segona guerra civil entre nosaltres! Aquí, a la reraguarda, les primeres guspires han il·luminat ja recons del nostre borrascós horitzó. «Segona guerra civil», acabem d'escriure. I no ens en desdim. No ho hem escrit perquè sí, tot i la profunda gravetat de l'afirmació. Si hi ha algú que cregui que podem barrar el pas a l'allau del feixisme internacional coalitzat, a la nova «Santa Aliança» que es predica per Europa com una croada contra «els roigs d'Espanya», i entredevorar-nos al mateix temps entre nosaltres, i consumir-nos en aquest frenesí passional d'apetències, de competències, de crits, d'amenaces, d'indisciplina i d'odis, si algú creu això, i està disposat a atiar aquest foc, i a col·laborar en aquesta segona guerra civil, que tingui el coratge de sortir i de dir-ho, perquè el poble el conegui i perquè la història el jutgi.

Aquest camí d'avui és el del fracàs i el de la derrota. Perdrem la revolució i perdrem la guerra. I aleshores, ¿què diran —si poden dir-ho des d'algun lloc del planeta— aquests «revolucionaris» d'avui, aquests acusadors d'avui, aquests periodistes d'avui, aquests fiscals d'avui, aquests maximalistes d'avui, aquests que, avui, amb l'autèntic enemic feixista enfront, es regiren en un intolerable llenguatge i actitud contra els homes del Govern del poble, i encenen cada dia, amb inaudita contumàcia, les guspires fratricides d'una segona guerra civil a la reraguarda?

No podeu callar, aturar-vos, contenir les vostres passions i els vostres plets personals i fins els vostres ideals particulars, per servir la causa del poble amenaçat per la invasió feixista, per l'egoisme d'Europa, pels interessos econòmics i religiosos de poders coalitzats més forts que nosaltres si poden donar-nos la batalla en aquesta suïcida desunió?

¿No podeu callar avui, perquè el feixisme no tapi demà violentament la vostra boca? ¿No podeu aturar-vos avui perquè demà el feixisme no us aturi a trets? ¿No podeu contenir les vostres passions d'avui perquè demà el feixisme no les ofegui en sang i en dolor? ¿No podeu silenciar avui els vostres plets personals perquè demà no us els faci silenciar per força el comú destí d'exiliats i de perseguits a mort pel feixisme, senyor de la República per culpa exclusiva de tots vosaltres?

Dieu, no podeu?...

antena

Cada dia que passem es posa més de manifest la necessitat d'una unió i d'una sola direcció. Han d'acabar les picabaralles i cal donar, urgentment, la sensació que hi ha un Govern en actiu. La multiplicitat de direccions no farà més que complicar els problemes, cada dia més perillosos.

* * *

No ha sorgit encara, entre molta gent, una preocupació econòmica. S'actua tot ignorant les dificultats que acumula la guerra sobre el país. Hi ha una infinitat d'exemples que demostren la manera alegroia amb què hom s'ha despreocupat de la marxa de les coses.

Tenim el cas d'un Ajuntament que des del 19 de juliol ha imposat contribucions de guerra per la quantitat d'unes 400 o 500 mil pessetes. Aquesta enorme quantitat— atès el volum econòmic d'aquesta població—ha estat eixugada amb el pagament de milicians que no s'han mogut de la població i amb certes obres de caire urbanístic.

* * *

Ja sobta que en temps de guerra, quan un avió pot desfer en uns minuts els esforços de dies, hom es dediqui a resoldre problemes urbanístics, però... això rai encara! El pitjor és que l'Ajuntament de la població està pagant, encara ara, les obres de reforma —molt importants— de locals apropiats per a centres polítics.

Tot això, encara, no fóra molt —que ja és dir massa— si ara l'Ajuntament no es trobés amb la dificultat apremiosa d'haver de sostenir uns auxiliars de mestres d'escola. No, l'Ajuntament no pot fer-ho. Li cal l'ajut de la Generalitat. I a ella ha acudit. ¿Quan necessita el Municipi per a aquells mestres? 8.000 pessetes a l'any! ¿No us sembla que si les coses haguessin anat amb més cura, aquell Ajuntament, que ha cobrat més de mig milió de pessetes en impostos extraordinaris, no tindria ara el «problema» de trobar 8.000 pessetes per a mestres?

Foc de canó i vols de reconeixement

Comunicats del conseller de Defensa a S. E. el President de Catalunya:

EL DEL MATI

«Sector nord: S'han sostingut lleugers tiroteigs als subsectors de Robles i Barranc del Manicomi d'Osca.

La nostra artilleria ha canonejat i dispersat concentracions feixistes properes a l'estació d'Alerre.

L'artilleria enemiga ha bombardejat Yequeda i Banastàs, sense haver-nos causat baixes.

Res de nou a la resta del front.»

EL DE LA NIT

«L'aviació enemiga ha efectuat vols de reconeixement a diversos sectors sense bombardejar.

L'aviació nostra ha realitzat vols de reconeixement al sector nord.

L'estat del temps no ha permès l'actuació de les nostres forces.

Res més de nou a tot el front.»

Cap potència estrangera no intervé en la nostra política interior

Un aclariment del Comissari de Propaganda al «Times»

Londres, 15. — En l'edició del periòdic «The Times», d'avui, en la seva secció de «Cartes a l'editor», es publica una carta oberta al director del periòdic, que signa el senyor Jaume Miravitlles, Comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya.

En aquesta carta el Comissari de Propaganda crida l'atenció del director sobre dues informacions publicades en el periòdic el dia 5 de gener en les quals es descrivia a Catalunya en la primera com a «dependent de Moscou, àdhuc en allò que es refereix a la política interior.»

En la segona informació es presentava a Catalunya «com a dependent del Poder central».

«Aquests dos punts de vista són —diu el senyor Miravitlles— totalment erronis. Lluitem per la nostra llibertat i no concedirem a cap potència estrangera el dret a intervenir en la nostra política interior.

Els llaços tradicionals que mantenia Catalunya sota l'antic règim espanyol han estat trencats. Estimem que els nous llaços, les noves relacions federals que establim actualment, constituiran un element de força per a establir l'ordre i la pau a la Península.»

A Madrid, els insurrectes intenten, inútilment, reconquistar les posicions perdudes

LA JORNADA D'AHIR A MADRID

Madrid, 15. — Més boira; més fred; més tranquil·litat. Els rebels no es resignen a perdre els reductes de què foren desallotjats en les últimes accions per les nostres milícies. De matinada pretengueren els facciosos recuperar allò perdut a la Moncloa i parc de l'Oest. En ocupar els nostres lluitadors les posicions, els rebels han quedat desconnectats dels contingents de la Moncloa i de la Ciutat Universitària, i d'ací l'alt interès que l'enemic té de recuperar allò que els fou pres.

Els atacs de la matinada d'avui eren esperats pels nostres combatents, els quals, per altra part, havien fortificat el terreny de manera eficient. S'ha replicat a l'acte l'atac amb l'ofensiva; i quan la llum del dia avançava entre les boires d'hivern, s'han perdut en els ecos llunyans els últims ecos de l'inútil intent.

L'artilleria ha tingut escassa activitat, a conseqüència de les dificultats que oposa la boira. L'actuació de l'aviació ha estat nulla. A altres sectors, trets solts, els trets de la vigilància que fa impenetrable la capital de la República espanyola.

LA IMPORTANCIA D'UNA DE LES POSICIONS RECONQUISTADES

Madrid, 15. — «Política» en la seva impressió dels fronts, diu:

«El dia d'ahir ha estat favorable a la causa republicana, cosa que no ofereix dubte. Cal llegir el comunicat oficial per tal de veure com des de la Moncloa fins Puerta de Hierro han avançat les nostres tropes llurs línies.

Han estat cops de mà portats a terme audaçment per les nostres forces, damunt les quals es podria escriure el mateix que déiem ahir sobre això. Es el sistema d'arrabassar dia per dia posicions a l'enemic; i així, al cap de setmanes, s'ha aconseguit, gairebé sense baixes, un avanç que de fer-lo d'una vegada ens hauria costat molts homes i esforços.

L'avanç d'ahir està bé i cal felicitar-se per això. Potser el principal, per la seva importància, sigui la presa del Cerro de los Gamos, entre Pozuelo i El Plantío, ja que és una falca clavada a l'espatlla dels feixistes. Res no és descobrein en considerar-lo novament, en suposar que la intenció feixista era endinsar-se per El Pardo per a guanyar el Nord de Madrid. El seu propòsit és conquistar Madrid i a això han de esmerçar-se tots els nostres esforços.

Hem de felicitar-nos de l'avanç aconseguit ahir; però hem de tenir en compte que els feixistes seguiexen a la porta de Madrid; que atacaran amb intensitat per un costat o altre. Una alegria excessiva que ens portés a una impressió absurda, podria tenir conseqüències que ens serien molt difícils de remeiar.

Cal seguir com fins aquí, amb un major optimisme perquè hem avançat, però amb igual atenció perquè en atacar els feixistes es trobin una vegada més amb la muralla de decisió infranquejable que els ha barrat el pas als carrers de Madrid totes les vegades que han intentat apropar's hi, en el temps que duu Madrid resistint amb un heroisme que poquíssimes ciutats podrien igualar.»

L'OBRA DE FORTIFICACIO

Madrid, 15. — Prosseguei l'obra de fortificació de les posicions reconquistades darrerament, puix que per a aquesta operació no és obstacle que la boira continui estenent els seus vels sobre els voltants madrilenys.

Si algun temps s'han suspès aquestes feines per a dedicar atenció al contra-atac a què anteriorment fem referència — que no ha passat d'intent — s'ha repres la labor amb tals arrestaments per part de les brigades especialitzades en això, que en les primeres hores de la tarda els parapets i línies d'atrinxerament en aquells indrets estan en condicions, no solament de resistir, sinó, a més, de permetre accions d'ofensiva sobre les línies rebels emplaçades ara més enrera.

S'AVANÇA AL FRONT DEL NORD, CAMI DE BURGOS

París, 15. — El nostre corresponsal a Santander informa que les forces republicanes de León, en col·laboració amb les milícies esturianes, ocuparen la població de Matallana, després d'un audaç cop de mà. A primeres hores del matí les tropes governamentals destruïren la línia ferrada de Larrobla a Matallana i tres-cents metres de la línia Matallana a Lavecilla. Per altra banda, les forces que es troben a El Pontón atacaren les tropes de Franco en col·laboració amb les tropes de Santander i aconseguiren ocupar el mont Béjar.

ELS TRIPULANTS DEL «ARAGON»

Màlaga, 15. — Anit passada, a bord d'un vaixell de guerra anglès, arribaren vint-i-nou tripulants del vapor «Aragón», que fou capturat per un vaixell pirata fa uns quants dies.

Des de les primeres hores del dimecres el vaixell alemany «Almirall Schee» es posà a la vista de la costa i envià un missatge per a anunciar el lliurament d'aquells tripulants. Les autoritats legals no atengueren la indicació per tractar-se d'un vaixell d'una nació enemiga que té reconeguda la Junta facciosa. Aleshores el comandant del vaixell alemany s'entengué amb un vaixell anglès que recollí els tripulants i els traslladà al port. Entre els facciosos han quedat el capità del «Aragón» i cinc tripulants. Hom té l'evidència que en comptes d'esquivar la persecució, el capità del «Aragón» es lliurà al vaixell pirata.

Encara no han pogut declarar els tripulants arribats perquè continuen a disposició de la Comandància Naval, que està fet una informació.

Sembla que els tripulants sortiran cap a València.

MALAGA ES EL NOU OBJECTIU DEL FEIXISME?

Londres, 14. — El «Daily Herald» publica una interessant informació del seu corresponsal a Gibraltar, i diu que les autoritats britàniques de la plaça observen silenci absolut prop de la raó exacta de la presència a Gibraltar de diversos almiralls de la flota anglesa del Mediterrani. Afegeix que es concedeix gran importància a la derrota total soferta pels rebels espanyols en la seva darrera ofensiva contra Màlaga.

A continuació, el corresponsal gibralteny de l'òrgan laborista escriu el següent, que transcrivim textualment:

«Es diu que Mussolini ha fet saber a l-ex-general Franco que Màlaga ha d'ésser conquistada costi el que costi i immediatament, **perquè el port de Càdiz no convé per al desembarcament de tropes** S'ha notat l'arribada de nombrosos oficials dels Estats Majors alemany i italià. Segons informacions que m'han estat proporcionades, els rebels intentaran conquistar Màlaga dintre uns quinze dies, encara per a això hagin de destruir una casa després de l'altra».

ACTIVITAT AL FRONT DE CORDOVA

Andujar, 15. — Al front de Còrdova, després d'alguns dies d'inactivitat, hi ha hagut, ahir, moviment bèl·lic. Les nostres forces compliren satisfactòriament tots els objectius assenyalats.

Més tard hom disposà realitzar un lleuger avanç sobre Porcuna en un fons de quatre quilòmetres, la qual cosa es portà a cap sense cap incident.

En arribar les nostres forces als llocs designats, pogueren comprovar l'existència d'una zona neutral de gran amplitud, degut sens dubte que l'enemic després de l'aparatós avanç de fi d'any, retirà la passada setmana moltes forces a Còrdova amb el propòsit de destinar-les al setge de Madrid.

Aquest primer èxit ha emplenat d'entusiasme tots els nostres combatents, els quals han estat felicitats pel coronel Villalba.

«AL SERVEI DELS AVIADORS ALEMANYS»

Madrid, 15. — Un periodista ha conversat amb alguns fugitius de León i Galícia, que burlant la vigilància dels falangistes i amb exposició de llur vida, pogueren embarcar en un vaixell estranger, en un dels ports més importants de la costa gallega.

—Pot afirmar-se — ha dit — que el total de les víctimes que hi ha hagut a Galícia pugen a més de cinquanta mil, quinze mil dels quals corresponen a El Ferrol, lloc predilecte de la ferotgia feixista.

A El Ferrol els rebels afusellaren tots els inspectors de primer ensenyament i mestres de la F. E. T. E. Les presons gallegues estan plenes.

A Vigo aquests fugitius han vist recentment els carrers molt freqüentats per oficials i soldats alemanys, amb l'uniforme del seu país, àdhuc utilitzant cotxes amb la següent inscripció: «Al servei dels aviadors alemanys».

COMUNICAT OFICIAL DE MARINA I AIRE

València, 15. — Comunicat Oficial del Ministeri de Marina i Aire de les nou de la nit:

«Tampoc avui l'estat atmosfèric no ha permès actuar a Madrid l'aviació republicana.»

COMUNICAT OFICIAL DE GUERRA

València, 15. — Comunicat oficial del Ministeri de la Guerra, facilitat a dos quarts de deu de la nit.

FRONT DEL CENTRE. — Poca efectivitat combativa a causa del mal estat del temps.

Al sector de Guadalajara els facciosos obriren foc de canó sobre les nostres posicions d'Algora, sense causar danys.

A Guadarrama també hi hagué foc de canó i fuselleria, sense danys per la nostra part. Es presentaren als nostres rengles tres soldats del camp facciós.

A Madrid ha transcorregut el dia amb una tranquil·litat gairebé absoluta.

A darrera hora de la tarda, l'enemic ha iniciat un violent atac amb foc de fuselleria, metralladora i morter sobre les nostres posicions de la Ciutat Universitària, el qual ha estat valentament rebutjat per les nostres tropes.

Sense novetat als altres fronts.

LA FOSCA SITUACIO INTERNACIONAL

L'esquadra francesa de l'Atlàntic ha sortit cap a l'Africa

Brest, 15. — Aquest matí l'esquadra de l'Atlàntic ha sortit per tal de començar les maniobres que ha d'efectuar a la costa occidental de l'Africa.

Aquesta esquadra comprèn tres cuirassats de la segona divisió de línia i els portaavions «Bearn», «Bretagne», «Lorraine» i «Provence».

EL XANTAGE NAZI A L'EUROPA DEMOCRATICA

París, 15. — A les esferes diplomàtiques franceses es considera que la situació europea — a conseqüència de la situació d'Espanya — està lluny d'aclarir-se. Els periòdics alemanys han repres la seva campanya d'agitació i propaganda contra el Govern francès, a pesar de les promeses i àdhuc l'iniciament tècnic de les negociacions comercials franco-alemanyes.

A més, no se sap fins a quin punt les converses entre Mussolini i Goering van dirigides contra la política de pau que el Govern Blum s'esforça per imposar a Europa. Alemanya prossegueix el seu objectiu: separar França d'Anglaterra. Fracassada la missió de von Ribbentrop a Londres — ambaixador continua a Berlín, a pesar que el seu retorn s'anuncià per a primers dies de l'any — hom creu a Berlín que la campanya de premsa, presentant França com una víctima de fantàstics maneigs comunistes, donarà millors resultats que la presència d'un destacat membre de l'«Anti-Komintern» com von Ribbentrop.

El que més preocupa en aquestes hores a París és la campanya que sembla iniciar el Tercer Reich contra Txecoslovàquia. ¿Voldrà Hitler atacar Txecoslovàquia en aquests moments? Aquesta és la pregunta que es fan a les cancelleries europees, donada la violència de la campanya de premsa contra Txecoslovàquia.

Mentrestant, l'ajornament del viatge de Schacht a París, demostra que el Govern francès vol tenir garanties molt precises damunt els designis del Reich abans d'entrar en unes negociacions de gran importància.

I FRANÇA CALLANT!...

Berlín, 14. — La premsa berlinesa d'aquesta tarda publica informacions sensacionalistes, amb títols fantàstics, tals com: «Els soviets, amos del Sud de França».

La premsa alemanya ha rebut indubtablement, instruccions per reprendre la campanya antifrancesa inaugurada diumenge passat per l'agència oficiosa D. N. B. Aquesta nova campanya ha estat provocada per un article aparegut en el diari parisenc «L'Action Française». Els diaris nazis subratllen diversos paràgrafs de l'esmentat article, i comenten el pretès establiment dels soviets a la costa francesa de la Mediterrània.

La «Deutsche Allgemeine Zeitung» anuncia no menys que pels Pireneus s'ha establert una zona d'importació a Espanya, i afegeix: «Hom té la impressió que al Sud de França, l'autoritat dels governants de París no té cap prestigi. Adhuc es pot assegurar que el tractat de la frontera ha quedat suprimit».

Per no ésser menys, la «Berliner Borsen Zeitung» diu: «Els esdeveniments que ocorren als Pireneus col·loquen França en una alternativa: o apagar per tots els mitjans l'incendi que s'inicia o deixar que es desenrotllin els esdeveniments».

DEBAT A LA CAMBRA BRITANICA SOBRE LA GUERRA ESPANYOLA

Londres, 15. — A petició de l'oposició laborista, el Govern ha decidit plantejar un debat a la Cambra dels Comuns sobre l'actitud britànica amb relació al conflicte espanyol.

El susdit debat començarà el dia 19 del corrent mes, quan es reprenguin les tasques parlamentàries. El senyor Eden farà ús de la paraula en nom del Govern.

ES DIU QUE MUSSOLINI GOERING HAN ACORDAT ACTUAR CONJUNTAMENT A ESPANYA

Roma, 15. — A les esferes diplomàtiques es té la certesa que en les entrevistes celebrades ahir entre els senyors Mussolini i Goering es parlà en primer lloc de les relacions italo-alemanyes i de les perspectives d'un apropament germano-anglès.

L'assumpte de més importància dels tractats fnir fou la qüestió d'Espanya. Hom sap que Goering i Mussolini arribaren a un acord complet per a actuar conjuntament Itàlia i Alemanya a Espanya. Davant la posició incerta de França —s'afirma en els cercles ben informats— els dos polítics es posaren d'acord per a consultar-se en tots els casos necessaris.

No es parlà de les qüestions econòmiques, si bé és probable que seran tractades en converses ulteriors.

EL GENERAL BATET JUTJAT PELS FACCIOSOS

París, 15. — «Le Populaire» publica el següent telegrama de Burgos: «S'ha celebrat en aquesta capital un Consell de Guerra, sota la presidència del general Garcia Benítez, per tal de jutjar el general Domingo Batet, el qual el 18 de juliol de l'any passat comandava la sisena divisió. Se l'acusa de traïció i rebel·lia. La sentència del Consell de Guerra no serà publicada fins que sigui aprovada pel general que comanda la regió.

Altaveus estrangers

N'hi ha prou amb un repàs de la Premsa estrangera per a adonar-se de l'aprofitament de què són objecte determinats fets i determinats escrits d'ací per part dels enemics de la causa del poble. ¿Es que aquells que obren o escriuen de certa manera no pensen en aquest aprofitament en virtut del qual ells contribueixen, sense voler-ho, a nodrir les campanyes adverses i a perjudicar greument la Catalunya i l'Espanya republicanes i obreres?

Mireu, per exemple, un article publicat pel «Journal de Genève» el passat dimecres. Es un capítol de novella sobre les discòrdies interiors dels elements populars. L'odi i la mentida hi apareixen aliats per a combatre els «vermells». Però cal reconèixer que la trama de l'argument de l'article rancuniós i mentider del diari ginebrí ha estat suggerida al seu autor per alguns fets reals i per alguns escrits de la nostra Premsa.

¿No és hora, doncs, d'abstenir-nos de fer i de dir aquelles coses que són tot seguit aprofitades contra nosaltres pels altaveus de propaganda installats en terra estrangera pel feixisme internacional?

* * *

Per a guanyar la guerra són necessaris molts sacrificis i de moltes menes. Sacrificis de sang, de diner, de treball, de posició personal. ¿Per què no ha de fer-se així mateix el sacrifici de renunciar als atacs i als desfogaments que proporcionen material als tèrbols novellistes de la guerra peninsular?

Sembla que aquest sacrifici hagi d'esser el més fàcil de realitzar. Sembla que, per a realitzar-lo, basti una mica de voluntat per a dominar-se a si mateix. Sembla que cada matí tothom hauria de dir-se: «avui no faré, ni diré, ni escriuré res que pugui perjudicar, ni que sigui indirectament, la causa del poble». La veritat, però, és que aquest sacrifici és el que menys veiem.

I mentrestant els altaveus de l'estranger funcionen, incansables.

* * *

Hi ha homes i grups que donen o estan disposats a donar la sang i les vides i els interessos per a defensar l'ideal i aconseguir la victòria, però que no tenen la mateixa capacitat de sacrifici quan es tracta de retenir-se pels pendents relliscosos de la violència i de la polèmica.

Com hi guanyariem tots plegats si aquesta tara fos corregida! Com assegurariem i acostariem la victòria, si es fes el sacrifici de les impetuositats desplaçades! Enfortiriem alhora la reraguarda i el front, i fariem callar els altaveus que s'esforcen a desprestigiar-nos.

Companys, col·legues i amics: feu també aquest sacrifici, que sembla el més fàcil i resulta el més difícil de tots. La victòria ho exigeix.

A. ROVIRA I VIRGILI

Madrid, inexpugnable

La tàctica alemanya fracassa i fracassa

UN OBUS FEIXISTA M'HA FERIT...

Albert A. Carbó, el nostre corresponsal de guerra al front de Madrid, ha resultat ferit de metralla. Un obús dels feixistes va produir-li diverses lesions. Però el nostre company, ferit i tot, no ha volgut deixar de dir-nos algunes coses sobre la campanya en aquell sector. Des de l'hospital ens ha tramès aquesta crònica.

* * *

En el nostre allotjament de guerra es porten a cap els darrers treballs del dia. Damunt d'unes caixes de fusta, sopem. Després hi ha un xic de conversa, sobre l'acció de les nostres forces.

El comandant del segon batalló està satisfet. El seu rostre, contret pel cansament, revela satisfacció. Cal reconèixer que en el sector on opera la nostra brigada — com en tots els altres — s'ha lluitat amb energia. Malgrat l'activitat desesperada de l'enemic, les milícies han contingut l'avanç que aquest pretenia. Un esquadró de cavalleria feixista hagué de retrocedir.

Breu repòs, i novament a les trinxeres. El repòrter també arriba a les avançadetes. Les operacions militars que s'hi realitzen són importants. Les milícies resisteixen els atacs, i contraataquen. Cessa el tiroteig. Hi ha calma. Aquesta calma és dedicada al repòs dels lluitadors.

Faig la primera guàrdia al front. Ocupo el lloc d'un combatent. Aquest, mentrestant, reposa. L'endemà haurà d'actuar amb la mateixa intensitat que avui. En efecte. Compleixo la meva missió, i sortim, tots, a recórrer el sector. Una estona més tard l'enemic reprèn l'ofensiva. Ataca amb foc de canó. L'objectiu és un poblet, situat al darrera de les nostres trinxeres. Els alemanys despleguen la tàctica que utilitzaven en la Guerra Gran. Però les milícies han bastit una barrera infranquejable. I la tàctica alemanya s'estavella, per centèssima vegada.

De tant en tant he d'ajupir-me, perquè no m'encertin. No puc evitar-ho. Un obús m'ha ferit; també ha ferit el meu germà, comandant del nou Exèrcit.

Ja en la posta sanitària, he sentit com els canons enemics emmudien. El poble lluitador continuava, ferm, al seu lloc de combat.

No em sap greu que m'hagin ferit. He tingut ocasió de comprovar el coratge i l'heroisme dels milicians de la XXI Brigada Mixta. Aquest impuls impedeix que les forces mercenàries avancin. Per això, el feixisme es llança — com a suprem i criminal recurs — a l'activitat aèria damunt les poblacions civils, amb la qual cosa causa la mort d'infants i dones.

(El Pardo - Madrid).

ALBERT A. CARBO

La qüestió dels voluntaris a la Cambra francesa

El projecte de llei presentat pel Govern Blum ha estat aprovat per unanimitat

París, 15. — Comença la sessió de la Cambra a les tres de la tarda. Presideix el senyor Herriot. Al banc del Govern, entre d'altres ministres, hi ha Blum i Delbos. La principal qüestió que hi ha a l'ordre del dia és la dels voluntaris que desitgen trasladar-se a Espanya. El ponent, Raymond Vidal, del partit socialista, defensa el projecte governamental, i posa de manifest que la U. R. S. S. fou la primera potència que acceptà el principi de la gestió, i que Anglaterra ha promulgat ja ordres en el sentit de la prohibició.

Posa de manifest que el Govern sollicita, en virtut de la presentació de l'esmentat projecte de llei, un termini de sis mesos de vigència d'aquesta prohibició. No es castiga els que s'allistin abans de la promulgació de la llei.

Grumbach, en nom de la Comissió d'Afers Estrangers, emet una opinió favorable al projecte, i considera que «la guerra espanyola té un caràcter internacional a causa de la tramesa de voluntaris en massa».

Marcel Héraud, republicà independent, pregunta al Govern quines mesures es proposa adoptar per a prohibir els allistaments. Opina que hauria de retirar-se la nacionalitat francesa als que s'allistin, i demana pènes molt greus per als transgressors.

Intervé Desbons, el qual protesta que la seva proposició de llei no s'hagi unit al text governamental.

El president de la Comissió de Legislació Civil, senyor Serol, estima que la proposició de Desbons no donava la suficient importància a la qüestió internacional.

Se suspèn la sessió a les quatre de la tarda, i es decideix de reprendre-la a les cinc.

París, 15. — A les cinc de la tarda s'ha repres la sessió a la Cambra, i pren la paraula el diputat comunista senyor Gabriel Péri, el qual declara que votarà el projecte governamental només que per evitar la ruptura del Front Popular.

A continuació, Léon Blum puja a la tribuna, i anuncia que el projecte significa la voluntat de pau del Govern. «El Govern francès — diu— no vol que la guerra civil espanyola es prolongui fins a convertir-se en una guerra europea.»

Posa de relleu que el Govern francès adopta una posició idèntica al d'Anglaterra.

Titula al Govern legal espanyol, presidit per Largo Caballero, de «Govern d'una nació amiga». Insisteix sobre el fet que la delegació de poders al Govern francès és per un terme limitat.

Els diputats del centre i esquerra aplaudeixen no molt calorosament, el senyor Blum.

Es passa a la discussió de l'articulat, i s'aprova l'article primer. A continuació, pel procediment de mans alçades, s'aprova l'article segon, en el qual s'estableixen multes de 100 a 10.000 francs, contràriament al que s'havia dit en començar.

Desbons proposa un article addicional, en el qual s'estipula que tot súbdit francès que participi en les hostilitats d'Espanya sigui obligat, sota pena de les sancions previstes en l'article segon, a retornar a França en el termini d'un mes.

Blum declara:

«Reconec que si la primera etapa consisteix a la prohibició de la sortida de voluntaris, la segona hauria d'ocupar-se del retorn dels voluntaris ja sortits, a llurs respectius països.

Però considero que aquesta mesura únicament ha d'ésser adoptada en un pla internacional. Sobre aquest punt, el Comité de Londres no ha rebut encara la resposta dels diferents governs interessats».

Desbons retira l'esmena, la qual és defensada novament per Xavier Vallat. Finalment és rebutjada per 394 vots contra 90.

El senyor Delcos, diputat radical socialista pels Pireneus Orientals espera que el projecte serà aprovat per unanimitat. Després es pronuncia categòricament contra els rumors tendenciosos que han circulat sobre la situació al seu Departament, i reclama sancions contra els periodistes que publiquin noves informacions falses a l'afer.

El president posa el projecte a votació, i és aprovat per unanimitat.

La pròxima sessió tindrà lloc dimarts que ve.

Dissabte, 16 de gener de 1937

la humanitat

Barcelona — Any VI — Número 1.527

AL-LOCUCIO A LA RERAGUARDA

Tot és fàcil mentre la Generalitat tingui diners i Franco sigui lluny...

Manuel de Irujo, ministre de la República i delegat a Catalunya del Govern d'Euscadi, pronuncià ahir per ràdio una interessantissima «allocució a la reraguarda».

Heus ací alguns dels principals paràgrafs del discurs de Manuel de Irujo:

«El Comité Nacional de l'Esquerra, invocant en un recent manifest la unitat en el sofriment i en el ideal, que és l'ensenya dels que lluiten als fronts de combat per una República democràtica amb un contingut humà de Justicia Social, demana a la reraguarda que cessin les violències divisions, que són entre nosaltres davanter del mal i apleguem-nos integralment, abraçant la bandera de la Justicia i de Llibertat. Perquè, el que roba, diu l'Esquerra en el seu manifest, el que mata per odi, per revenja o per instint, és enemic nostre, perquè amb els seus actes fomenta aquest feixisme que volem destruir.

No és la primera vegada ni serà l'última en la qual els bascos aixequem acta de coincidència amb l'Esquerra Republicana de Catalunya.

En aquells dies de la Llei de Contractes de Conreu en els quals l'autonomia catalana es posà a prova, els diputats bascos, units a l'Esquerra catalana, abandonàvem junts els escons del Parlament de la República.

Uns mesos després, quan els Ajuntaments bascos en rebellia civil, que precedí a la revolució d'octubre del 1934, convocaven l'Assemblea de Parlamentaris de Zumàrraga, els diputats de l'Esquerra fosos amb nosaltres, recorrien les costes de la nostra terra basca.

A l'avantguarda, les milícies republicanes descobreixen el cicle de tres periodes. En el primer, l'exèrcit sublevat sorprengué el poble sense armes ni organització militar. La seva carrera sense obstacles arribà fins a Madrid.

En el segon les milícies comencen a formar batallons, regiments i columnes, amb preparació militar. La fàcil carrera dels sublevats és detinguda i la guerra dóna la sensació d'estancament, sense que d'aquest la moguin moros africans, ni moros rossos. Al final d'aquest segon període ens trobem.

El tercer serà el d'avanç de les nostres tropes, una vegada esvaïdes les rutes de l'exterior que dintre aquest mes han de quedar definides.

No es veu tan clara la reraguarda. Quan grans ciutats com Barcelona, la més allunyada dels fronts de combat de la peninsula, necessiten de les paraules dures, fortes i expressives del comissari d'Ordre Públic de Catalunya, es senyal que la reraguarda no s'ha curtit; no és digna de l'esforç magnific dels homes que a l'avantguarda fan ofrena de la seva vida.

En boca de tots els que avui exerceixen poder i jurisdicció, està la revolució. ¿Qui no se sent revolucionari per a enderrocar els obstacles que la violència heredada oposà a la marxa progressiva del món?

Però, revolució no és assassinar, ni destruir, ni incendiar, ni agredir, ni pertorbar la consciència ciutadana, ni assaltar la casa del vei, ni destruir l'economia.

Quan sento que l'aplicació de l'aranzel de duanes s'ha confiat als carregadors del moll, sense hàbit per a manejar els intrincats ressorts de les seves columnes, penso que aquesta mesura, enlloc d'ésser obra de la revolució, servirà els interessos dels contrabandistes.

Si el director d'un Banc és substituït pel cobrador d'efectes, sense preparació econòmica suficient, el Banc deixa de funcionar a no ésser que serveixi als aprofitats que, abusant de la bona fe i de la falta de preparació dels seus rectors, s'introdueixin a les seves caixes, i produeixin fonsament de la institució.

Pintar el ròtul d'un tramvia o d'un taxi o d'un cinema o de restaurant, incautar-se dels comptes corrents d'una empresa, elevar els sous d'una plantilla obrera, emplenar de segells i impresos de nou encuny els escriptors de les fàbriques, presentar cada setmana o cada quinzena a la Generalitat la llista de jornals per al seu abonament; tot això és molt fàcil, mentre la Generalitat tingui diner en caixa, Franco estigui lluny i els altres atenguin a guanyar la guerra.

Però això no és fer la revolució, sinó desfer l'economia, destruir la riquesa i comprometre l'esdevenidor d'un país.

Jo, que no sóc home sindical ni de classe, que sóc cada vegada més demòcrata, més liberal i més social, no tinc obstacle a oposar a l'obra social més avançada, sempre que es basi en un contingut jurídic, afirmo els principis d'economia fundamental i respecto les llibertats individuals i polítiques de la ciutadania.

A la meva terra basca anem vers allò que ha donat a anomenar-se la nacionalització de la Banca i reforma agrària de la terra i intervenció sindical del treball, sense que amb aquestes mesures ataquem el fonaments de la nostra economia, ni causem pertorbació injusta al dret. Fem república democràtica. I al seu empar estan els temples i les fàbriques en funció i els comerços en moviment i la ciutadania en el respecte dels seus prestigis. No s'ens ocorre donar entrada als forasters perquè matin els bascos, ni suprimir els temperaments i iniciatives industrials de les empreses creades al seu calor, ni optar mesures que tanquin verticalment la nostra economia aïllant-la del món que equival a tant com a comdemnar-la a l'axfixia i a la mort.

El carro de la República va damunt dues rodes; la política i la social; la democràcia i la sindicació; la liberal i la collectivista. El seu diferencial ha de reflectir el joc d'ambdues. Mentre aquesta sigui coincident, el carro seguirà el seu curs normal, per les rutes del seu destí històric. Ací que el desnivell es tradueixi, l'atascament sobrevé si no es produeix el bolc que talla el camí del triomf.

Ni odis, ni venjances, ni assassinats, ni violències, a la nostra reraguarda. Anem a conservar el nivell de les nostres forces motores. A que la diferencial de la nostra carrossa política permeti aquest avançar per les rutes de la història fins acomplir amb la seva missió transcendental.

Fem-nos dignes del triomf que la Història ens depara. Però, tinguem present per a merèixer-lo que, la guerra és dura, l'enemic està enfortit per les tiranies del món i la victòria no és nostra encara; l'hem de guanyar amb el nostre esforç.»

BENGALES DE GUERRA

FRONT DE JOVENTUTS

Encara que malauradament no sigui jove d'anys, ho sóc d'esperit i és per això que tot allò que afecta la joventut m'emociona i m'interessa. No us vingui de nou, doncs, que saludi com a cosa pròpia la instauració del Front de Joventuts, que tan brillantment tracta de coordinar esforços i unificar energies en la lluita aferrissada que sostenim.

Jo desitjo de tot cor que l'èxit més falaguer coroni aquest Front. Mai un front no haurà estat coronat amb major justícia, i tant de bo que els joves arribin a entendre's, donant ací exemple als que no són joves.

I si els serveis sincers i desinteressats d'un home de quaranta anys gràvids pot servir-vos, joves del Front, us els brindo.

J. M. FRANCES

EMISSORA E. R. C. 1 D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

CICLE DE CONFERENCIES

Avui, dissabte:

Artemi Aiguader i Miró

(Conseller de Seguretat Interior) «El nou concepte de l'ordre públic»

Aquesta conferència serà retransmesa, a les 8 de la nit, amb la col·laboració de les Emissores de la Generalitat, Ràdio Barcelona Ràdio Associació

El Govern de la Generalitat endega la solució dels problemes pendents

La qüestió del pa i la reordenació de l'economia i les finances

El Consell de la Generalitat celebrà ahir a la tarda una reunió que presidí el conseller primer senyor Terradelles.

Malgrat que en principi s'anuncià que hi assistiria l'honorable president de Catalunya, no fou ací, i la reunió tingué, per tant, caràcter ordinari i començà minuts després de les sis, amb assistència de tots els consellers.

A les nou del vespre, vist que el consell es perllongava, el senyor Terradelles féu dir als periodistes que no podia avançar cap referència i que aquest migdia els facilitaria una nota del tractat, que eren nombrosos decrets d'importància, i el seu despatx era extens.

La reunió no acabà fins a les darres hores de la nit. El fet que hi participés el conseller de Proveïments, senyor Comorera, que ha retornat de França, fa creure que aquest informaria als seus companys del Consell de les gestions que ha realitzat per tal de cercar solució al problema relatiu a la manca de farina i la solució immediata que aconseguirà donar al conflicte del pa.

El Consell haurà igualment continuat l'estudi dels nombrosos decrets redactats darrerament pel conseller primer, relatius a la reordenació de l'economia i finances de Catalunya, que són de gran abast i d'importància transcendental i mereixen una especial atenció per a la seva coordinació als diferents departaments a que corresponen.

L'ENTREVISTA COMPANYS LARGO CABALLERO

Anterior a aquest Consell, i potser preparatòria d'aquesta, es celebrà al Palau de la Generalitat, la nit del passat dijous una altra reunió, que fou presidida pel senyor Lluís Companys, i amb la patricipació de representants de diversos partits i organitzacions antifeixistes, per a tractar temes polítics i econòmics.

Segons referències particulars, en aquesta reunió, que durà fins a primeres hores de la matinada, el senyor Companys exposaria el resultat de l'entrevista que havia celebrat amb el cap de Govern i ministre de la Guerra del Govern de la República, senyor Largo Caballero. Les converses hauran versat, doncs, respecte la relació en qüestions militars i econòmiques entre el Govern central i el Consell de la Generalitat. No hi ha referència oficial d'aquesta reunió.

"El treball al camp i el seu producte"

Conferència radiada pel conseller d'Agricultura, Josep Calvet, davant l'emissora E. R. C. - 1

Ahir, a les vuit de la nit, continuant el cicle de conferències organitzades per Esquerra Republicana, desenvolupà una interessant conferència, sota el tema «El treball al camp i el seu producte», el nostre volgut amic i conseller d'Agricultura de la Generalitat, Josep Calvet.

Calvet començà dient que la Unió de Rabassaires sempre estava al servei del poble i de la Revolució i que tenia per norma donar compte al poble de la seva gestió i que era més que per res per això que havia acceptat donar aquesta conferència organitzada per E. R. de C.

Manifestà que per tal que la Revolució sigui viable i els seus resultats es consolidin calia que aquesta penetrés al camp. La Conselleria d'Agricultura —digué el conseller Calvet— s'ha fixat la norma d'anar adaptant la Revolució al camp, d'acord sempre amb el ritme d'assimilació de la pagesia, i podem dir que gràcies a aquesta tasca persistent i metòdica, avui pot afirmar-se que els pagesos estan identificats amb la nostra Revolució.

El conferenciant parlà de les preocupacions de la Conselleria d'Agricultura imposades per les necessitats del moment, destacant l'interès cabdal que hi havia per tal d'incrementar la producció, fent millorar els procediments de conreu per mitjà de campanyes estimulants.

Josep Calvet analitzà d'una manera documentadíssima els diversos problemes plantejats en l'actualitat arran de la Revolució i ennumerà entre ells la qüestió dels ous, que segons el pla que ell té en projecte, el problema restarà arranjat. També posà atenció en altres interessants aspectes de la producció agrícola de Catalunya i d'ordre social, i manifestà que la Conselleria d'Agricultura tenia en preparació mesures importants sobre aquestes qüestions.

A VALENCIA

Conferència Nacional de Joventuts

«AL CAP, COM UNA SECCIO DE GASTADORS, MARXA LA JOVENTUT ESPANYOLA»

Ahir, al matí, al saló de sessions de l'Ajuntament, va començar la Conferència Nacional de Joventuts, organitzada per la Joventut Socialista Unificada, amb l'assistència de prop de 200 delegats.

A la presidència prengué seient l'alcalde de València, el savi Carrasco, els camarades Josep Díaz, «Pasionaria», els ministres d'Estat, Instrucció i Propaganda, i el poeta Machado.

Parlaren, Vial, Carrasco; l'alcalde de València; Jesús Hernàndez; els ministres d'Instrucció Pública i de Propaganda, Josep Díaz, el qual comentà el fet que es digui que el Govern del Front Popular ha d'ésser substituït per un altre Govern de Front Sindical i afirma que la constitució d'un Govern d'aquest tipus no és possible. No han fracassat els partits polítics del Front Popular —afegeix— i si s'ha de canviar o substituir alguna persona, es pot fer; però aquest Govern o un Govern com aquest de Front Popular és el que ha de guanyar i pot guanyar la guerra.

«Hi ha massa Comitès, i es realitzen excessives incautacions. Primer, cal guanyar la guerra, i després ja es veurà la manera d'organitzar Espanya d'acord als desigs i aspiracions de la pròpia Espanya.»

Seguidament fa ús de la paraula Dolors Ibarruri «Pasionaria».

Aludeix el menyspreu amb què uns homes que no nasqueren de dona, volent insultar els joves, els anomenaven fills de la «Pasionaria». «Pensaven—diu—fer-me una ofensa anomenant-me mare de tots vosaltres; però jo em sentia orgullosa de sentir-me mare d'aquests herois antifeixistes i d'aquests heroics milicians que defensen llurs mares contra una classe que vol conservar els seus privlegis.»

Afirma que el problema palpitant de la joventut és un per tots: socialistes, comunistes, anarquistes, republicans, catòlics i tots aquells que estimen llur pàtria. A aquest problema hi ha que trobar-li solució, i a aquesta solució és guanyar la guerra.

El ministre d'Estat Alvarez del Vayo remarca que la joventut de tot el món ha demostrat unes grans activitats pacifistes; però perquè aquestes activitats tinguin l'eficàcia que és de desitjar hi ha d'haver una unitat d'acció que ha de comprendre des del sector dels catòlics bascos que lluiten amb nosaltres per les llibertats del poble fins els camarades de la CNT, que han superat llurs aptituds per tal que tots, agermanats per l'ideal comú prenguin part al front, que ha d'ésser únic: el de la victòria.

La millor arma que es pot donar a un poble és una línia política clara, sense antagonismes, que uneixi i congregui a tots els elements antifeixistes. I aquesta línia està en la joventut; i el vostre homenatge als homes representatius del Front Popular és un bon sintoma d'aquesta política de línies clares.

Afirma que la Conferència és testimoni de pau davant el món. I diu: «Dintre d'Espanya lluiten dos corrents: el de la pau i el de la guerra. I Espanya, junt amb la Unió Soviètica, sosté una política de pau.»

Es dirigeix, a continuació, als representants de les dues internacionals: la socialista i la comunista, que ocupen ambdues una mateixa llotja, i els exhorta a la unió, ja que aquesta crida a la fusió fa temps que havia d'ésser atesa, tota vegada que, per a salvar els principis de la pau, ha d'haver-hi unitat. Aquesta mateixa crida ho ha fet ara la U.G.T. que ha requerit les dues internacionals per a una acció conjunta. Aquesta unitat en l'acció —continua dient— ens la demanen des de la tomba tots els caiguts en defensa del proletariat.

Afegeix a continuació que la política seguida pel Front Popular és l'única política justa i que gràcies a ella la rebellió feixista no ens ha agafat desprevinguts.

«La joventut del món — diu — ha donat l'exemple; i al cap, com una secció de gastadors, marxa la joventut espanyola.»

A la una de la tarda ha acabat la primera part d'aquesta Conferència i tots els concurrents han entonat l'himne de «La Jove Guàrdia».

* * *

A dos quarts de quatre de la tarda continua la conferència. La sessió de la tarda fou dedicada a una extensa exposició de la situació pel camarada Santiago Carrillo. Acabà a les vuit del vespre.

A un quart de dotze es reprengué la sessió, a la qual assisti el tinent coronel Galan, que fou ovacionat.

LA RESTRICCIO EN EL CONSUM DE LA GASOLINA HA COMENÇAT JA A APLICAR-SE

Des de dijous, a les dotze de la nit, ha començat l'aplicació de les restriccions en el consum de la gasolina i lubricants, dictades pel conseller de Serveis Públics, company Domènec. Com a conseqüència de les mesures preses han deixat de circular els taxis, cotxes particulars, de metges, entitats polítiques, etc. També havien de deixar de circular els automòbils de Controls, Comitès d'Empresa i Sindicats.

En general, les disposicions preses per la Conselleria de Serveis Públics s'han acomplert sense dificultats ni incidents. Han circulat els cotxes necessaris per a la indústria. També ho ha fet així el servei de taxis disposat per a casos d'urgència. Ahir al migdia el nombre de serveis prestats pels taxis era aproximadament d'un centenar.

En l'aspecte dels carrers s'han conegut força els efectes de la restricció. Això s'ha pogut apreciar particularment en els llocs d'intens trànsit, com la Plaça de Catalunya, les Ramblas, Via Laietana, etcètera.

Segons les nostres referències, a tot Catalunya s'han aplicat també les restriccions amb un resultat força satisfactori.

* * *

El Sindicat Unic del Ram de l'Alimentació ha adreçat una circular als comitès de control i empreses collectivitzades, en virtut de la qual adopta l'acord de retirar tots els cotxes que prestaven servei de comitès, seccions i controls de fàbriques. Reconeix que s'ha malgastat la gasolina, i diu que ara és necessari fer un sacrifici per evitar que el conflicte plantejat s'agreugi encara.

LA JUSTICIA POPULAR

Com sigui que Itàlia té reconegut com a Govern legal d'Espanya el de Franco, no ha estat possible cursar per via diplomàtica la querella presentada pel coronel Sandino contra «La Gazzeta del Popolo».

— Davant el Tribunal núm. 3 començà la vista de la causa contra el coronel retirat Pere Suàrez Dedesa, que figurava en una de les llistes de gent de la confiança de López Varela.

Es suspengué al migdia per no haver-se presentat a declarar dos testimonis d'importància: el capità Garcia Miranda i el comandant Medrano.

— Fou retirada l'acusació contra el xofer Rafael Ferrer, acusat d'haver-se quedat uns diners que el seu patró, en marxar, li lliurà.

— Segui la vista de la causa contra Josep M.ª Ferreres Ferreres, Joan Guiu Mas, Ricard Cabero Sallarés i Valentí Alzina Borrell. Tots foren condemnats a deu anys de presó i 10.000 pessetes de multa.

E. R. C.

Secretariat de Propaganda

AVUI dissabte, a les deu de la nit, tindrà lloc al Casal Català d'Esquerra (Districte IV), Corts, 727, un gran acte d'afirmació dels nostres ideals.

Parlaran:

Josep M. Lladó Figueres
Josep Navarro Costabella
Maria Dolors Bargalló
Martí Barrera.

Altres actes en preparació:

VIC :: L'HOSPITALET :: VILAFRANCA :: AVENÇ OBRER CATALA DE SANT ANDREU

Convocatòries per a avui

A les cinc de la tarda reunió dels alumnes socialistes de l'Escola del Treball, Arts i Oficis, Elementals de Treball i similars, al carrer Consell de Cent, 263.

—A les 7 del vespre reunió dels secretaris d'organització de grup del S. R. I. del districte IV, carrer Pau Iglésies, 21.

—A les 7 reunió de la subsecció de música del Sindicat de Professions Liberals, passeig de Pi i Margall, 35.

—Avui a les nou del vespre reunió dels afiliats a les seccions de cilindres del Sindicat d'Obrers Metallúrgics (U. G. T.) al carrer Diputació, número 277.

—A les quatre al carrer de la Diputació, 227, reunió dels delegats sindicals, comitès de control, delegats de consell d'empresa de la indústria de l'edificació.

AJUNTAMENT

ALS MESTRES NACIONALS REFUGIATS

Els mestres nacionals refugiats procedents de zones rebels que actualment exerceixen a les escoles primàries o a les institucions d'Assistència social de la ciutat, són pregats de passar el més aviat possible per l'Oficina d'Ensenyament Primari i Complementari de la Secció de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, per parlar-los d'un assumpte que els interessa.

DESPESES DE GUERRA

El «Diari Oficial» publica entre altres, un decret del Departament de Presidència atorgant al Departament de Defensa un crèdit extraordinari de pessetes 48.500.000 perquè pugui satisfer les despeses ocasionades pels subsidis, pagament de factures i tropa, durant el mes de gener.

A les empreses d'indústries químiques

El Departament de Producció Química del Consell d'Economia, Avinguda del 14 d'abril, 407, quart, segona, fa present a tots els interventors de la Generalitat en empreses dedicades a indústries químiques, la necessitat de trametre a l'esmentat Departament una Memòria relativa a la situació en què es troba l'empresa prop de la qual han estat nomenats, en els aspectes industrial, comercial, tècnic i econòmic.

FETS DIVERSOS

Entre les activitats de la policia de la frontera, figura la detenció del cònsol d'Espanya a Escales d'Andorra, Alexandre Altimir, al qual li foren ocupats diversos retalls de diaris que no sabé explicar el perquè els guardava. Hom creu que hi ha alguna clau per a desxifrar-los.

—Per ordre del President de l'Audiència, ha sortit cap a Tarragona el president del Comitè d'Inspecció de Tribunals per tal de revisar el sumari de la causa fallada ja contra un vei de Mora d'Ebre, el qual ha estat condemnat a mort, i en relació a aquest sumari hi han indicis que no s'ajusta a la legalitat.

—La policia posà a la disposició del Tribunal Popular a Joan Saborit Navarro i Joan Planas Soler, obrers d'una fàbrica collectivitzada de Vilanova i La Geltrú, acusats de sabotatge a la nova economia.

Suspensió dels viatges entre Baiona i Bilbao

A conseqüència de la situació creada pels fets ocorreguts al Cantàbric han estat suspesos els viatges que regularment es venien verificant entre Baiona i Bilbao pels vaixells al servei d'Euzkadi.

A tal efecte, el Consulat d'Espanya i la Delegació d'Euzkadi a Baiona ens comuniquen que han d'ésser suspeses les trameses de persones a dit lloc amb destinació a llur embarcament cap a Bilbao.

L'enterrament del doctor Sabràs Gurrea

Ahir a la tarda tingué lloc l'enterrament del gran lluitador antifeixista, doctor Antoni Sabràs Gurrea, que ha vingut prestant valuosos serveis com a lluitador i com a metge.

Ha mort a conseqüència de les greus ferides rebudes en un accident d'automòbil, quan des del front de Madrid venia a Barcelona en comissió de servei.

L'enterrament sortí del domicili de la família Sabràs, i fou presidit pel ministre de la República Jaume Aiguader; director general de Sanitat doctor Martí Ibàñez; inspector general dels Serveis de Sanitat al front Dr. Bergós i hi assistiren força elements antifeixistes, diversos professors i catedràtics companys de l'heroic finat. També hi havien elements del Comitè Sanitari de Guerra, representat a la presidència del dol.

Descansi en pau aquest illustre home de ciència i brau lluitador antifeixista.

Homenatge del front a l'heroic capità Molino

El proper dilluns, dia 18, a dos quarts d'onze del matí, els milicians en permís de les centúries 4, 12 i 15, de la nostra quarta columna, faran ofrena d'una monumental corona a l'heroic capità Alfred Molino López, caigut en el combat del passat dia 27.

Lloc de concentració, a les deu, a la Caserna d'Esquerra Republicana, Rambla de Catalunya, 26, per a dirigir-se formats al Cementiri Nou, on descansen les restes del malaurat Molino.

El conseller Comorera parla del problema del pa

Han estat adquirides més de quaranta mil tones de blat i farina a l'estranger i més de cinc-cents vagons a les províncies lleials

El conseller de Proveïments, Joan Comorera, que acaba de retornar de París, on ha efectuat importants gestions conduents a la normalització del proveïment de la ciutat, ha fet a un collega de la nit unes interessants manifestacions en les quals declarà que el Govern francès havia publicat un decret en virtut del qual s'autoritza l'exportació a Catalunya de vint mil tones de blat, i que a començaments de la setmana vinent arribaran els primers vagons.

Es referí després al desgavell que ocasionen la multiplicitat de delegacions catalanes que actuen per pròpia iniciativa.

A París —afegí— em vaig trobar amb més d'una dotzena d'aquestes delegacions, i això, naturalment, provoca, amb la rivalitat, un augment en els preus amb el conseqüent perjudici per a la nostra economia.

Afirmà el conseller de Proveïments que s'han comprat a l'estranger unes quaranta mil tones de blat i farina i més de cinc-cents vagons de les diverses provincies de la República que es troben sota el control del Goevrn. Això no implica que demà mateix quedi resolt el problema. El blat comprat fora de Catalunya arriba amb molta lentitud i amb enormes dificultats per la insuficiència de mitjans de transport i perquè, de tant en tant, un Comitè es creua pel camí i es queda amb el que li sembla.

El conseller de Proveïments, interrogat sobre la seva actitud davant la campanya empresa contra la seva actuació, exclamà:

—No tinc res a dir. Els qui així procedeixen són incontrolats i elements provocadors. Com a tals han d'ésser tractats per la classe treballadora i pel Poder Públic.

—I de la Tarja de raccionament?

—L'Ajuntament ha d'implantar-la immediatament. Ja hauria d'haver estat repartida. Cada dia que passa sense entrar en vigor ocasiona més grans transtorns. Confio que la distribució de la tarja es faci ràpidament.

L'EXERCIT COMUNISTA DEL NORD-EST XINES HA ENTRAT A SIAN-FU

Pequín, 15. — Segons la premsa xinesa, Mao-Tse-Tung —cap dels comunistes del Nord-Est xinès— ha entrat a Sian-Fu enmig de grans aclamacions dels estudiants i bona part de la població.

Aquests esdeveniments signifiquen un progres en la unió entre les tropes comunistes i les tropes de Txang Sueh Liang. Es dóna a entendre que els comunistes estan disposats a establir a Kansu i Xensi un Govern que intentarà influir en la política general de Xina.

Els observadors polítics creuen que el Govern de Nanquín no desitja resoldre el problema de Xensi per la força.

Inauguració del curs de rus

AHIR, AL C.A.D.C.I.

Ahir, a dos quarts de vuit del vespre tingué lloc al C. A. D. C. I la sessió inaugural del curs de rus que la Secció d'Educació i Instrucció del Centre ha organitzat.

L'acte es veié extraordinàriament concorregut. L'amplia sala d'actes del Centre estava completament plena.

S'asseguéren a la taula presidencial Víctor Colomer, conseller de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Pere Aznar —que presidí— president del C. A. D. C. I., Manuel Aragó, director general de Treball, Alexi Stravejo, Secretari del Consolat de la U. R. S. S.; Salvador Roca i Roca, de la Secció d'Educació i Ensenyament i els professors que han de donar el curs.

Pere Aznar féu un breu parlament en el qual posà de manifest la importància que té per al proletariat l'estudi de la llengua russa.

Pronunciaren discursos, remarcant la importància de l'estudi de l'idioma rus i enaltint l'oportunitat de la iniciativa del C.A.D.C.I., Salvador Roca i Roca, Víctor Colomer, Alexi Stravejo i el professor Dubinski, que dirigirà els cursos d'ensenyament, i novament Pere Aznar, el qual agraí a tots la concurrència a l'acte i expressà la seva fe en la victòria del poble sobre els facciosos.

Els convidats a l'acte foren obsequiats amb un lonx.

Important servei de la Policia

Són detinguts els dirigents d'una organització feixista

Anit a la Comissaria general d'Ordre Públic ens fou facilitada una nota de la qual extractem els següents paràgrafs:

«Per agents del grup d'informació que es troba al servei de la Junta de Seguretat Interior i a les ordres directes d'Aureli Fernàndez, Dionís Eroles i amb la collaboració de Josep Coll, aquest darrer secretari general d'Ordre Públic, es procedí a la detenció del capità retirat Josep Moya, el capità de la G. N. Republicana en situació de disponible forçós Hernàndez i el capità d'Infanteria també en situació de disponible Coderch.

Els esmentats individus, segons les recerques de la policia, es dedicaven a reclutar gent per tal de tenir-los preparats per quan els feixistes intentessin algun cop de mà prop de Catalunya.

Les recerques seguiren practicant-se i han donat per resultat la detenció de Joan Tella Baroi, Agustí Freixas Lluch, Joan Josep Lamarca Pages, Felip Díaz Garcia, Ramon Andreu Sirvell, Joaquim Lacer Crech, Felip Muntadas Plorensa, Carles Moreno i Ramon Muñoz de Lamadrid, tots ells convictes i confessos de conèixer i pertànyer a l'organització esmentada.

Després d'ésser sotmesos tots a hàbils interrogatoris, es comprovà que l'organitzador de tot era el capità Moya. El Cap que havia de comandar les forces, el capità Hernàndez. El que comandaria una Centúria, el capità Coderch, Carles Royo i Vicenç Baldellun, una mena de sots-caps o sergents i tots els altres, militants o participants de l'organització, per la qual estaven disposats a lluitar quan fos precís.

La policia continua practicant noves gestions per tal de poder arribar a la detenció de tots els complicats en aquesta organització, la qual estava establerta al carrer de Nàpols, 262, principal, segona.

* * *

El rondí del comissari general d'Ordre Públic ha efectuat en aquests darrers dies importants serveis d'escorcolls i detencions d'elements desafectes al règim.

Un dels serveis més importants ha estat el que s'ha fet a casa d'un element que tenia més de tres-cents volums de propaganda facciosa, dintre dels quals hi havien també algunes escarapeles monàrquiques. També li foren trobades boines carlistes i un pla d'operacions militars.

Un altre servei important ha estat el que es féu ahir al domicili d'un element netament facciós, a casa del qual varen trobar-s'hi documents importants i joies de gran valor.

EL DARRER TRUC DELS FEIXISTES

No pot ésser incautat l'or del Banc d'Espanya perquè ha estat dipositat per una autoritat legal

Londres, 15. — La protesta del Govern legítim de la República espanyola fent retret al Comitè de no intervenció de Londres d'haver permès la discussió del problema de la neutralització de l'or del Banc d'Espanya dipositat a l'estranger, permet a l'òrgan «Financial News» examinar si, en el que fa referència a la part d'aquest or dipositat a Anglaterra, podria ésser incautat.

El periòdic creu que no és possible perquè aquests dipòsits són fets per una autoritat legal. En el cas que es decidís una incautació hauria d'ésser decretada per un Tribunal i això no és possible mentre el Govern de Madrid sigui reconegut pel Govern britànic.

El periòdic passa a examinar l'eventualitat que l'anomenat general Franco resultés vencedor de la lluita i diu que, en aquest cas, no podria solucionar-se el litigi per una simple qüestió política.

ARA SI QUE SERA UN FET LA «NO INTERVENCIO» PRECONITZADA PEL SENYOR BLUM

París, 15. — S'assegura que el projecte governamental sobre prohibició d'allistament de voluntaris destinats a Espanya, que presentarà la Comissió d'assumptes exteriors de la Cambra, s'ha redactat en els següents termes:

Primer. El Govern està autoritzat a prendre tota mena de mesures aptes per tal d'evitar que dintre el territori de la seva sobirania es realitzin reclutaments de personal destinat als partits belligerants a Espanya, àdhuc les possessions espanyoles de la zona del Marroc.

A més, s'evitarà la sortida i el creuament del seu territori de les persones que desitgin allistar-s'hi.

Segon. Les contravencions a aquesta prohibició es castigaran amb presó d'un a sis mesos, multa de cent a deu mil francs, o una d'ambdues penes.

Les criminalitats dels feixistes

A Galícia les víctimes pugen a més de cinquanta mil

Madrid, 15. — Un periodista ha conversat amb alguns fugitius de León i Galícia, que burlant la vigilància dels falangistes i amb exposició de llur vida pogueren embarcar en un vaixell estranger, en un dels ports més importants de la costa gallega.

—Pot afirmar-se —ha dit— que el total de les víctimes que hi ha hagut a Galícia pugen a més de cinquanta mil, quinze mil de les quals corresponen a El Ferrol, lloc predilecte de la ferotgia feixista.

A El Ferrol els rebels afusellaren tots els inspectors de primer ensenyament i mestres de la F. E. T. E. Les presons gallegues estan plenes.

A Vigo aquests fugitius han vist recentment els carrers molt freqüentats per oficials i soldats alemanys, amb l'uniforme del seu país, àdhuc utilitzant cotxes amb la següent inscripció: «Al servei dels aviadors alemanys.»

MALAGA BOMBARDEJADA PELS AVIONS FACCIOSOS

Màlaga, 15. — Ahir al matí dos hidros facciosos, que procedien del mar, volaren sobre Màlaga, Vélez-Màlaga i Torre del Mar, llançant bombes i disparant llurs metralladores. Un dels projectils caigué al Passeig del Parc, un altre prop del vell edifici del Banc d'Espanya, on causà danys, i un altre al Cinema Pascualín.

Sobre el port llançaren també diverses bombes, una de les quals tocà el vaixell «Aymendi», al qual ocasionaren avaries que no li impediren navegar.

A Vélez-Màlaga i a Torre del Mar els hidros bombardejaren les estacions ferrades i causaren dos morts i alguns ferits, la majoria lleus.

Relació de detinguts

Als calabossos de la Comissaria general d'Ordre Públic anit quedaren 71 detinguts i foren traslladats a la presó 21, al Jutjat de guàrdia 2, i 1 detingut a l'Hospital.

Reunió teatral

Demà, diumenge, a les cinc de la tarda, tindrà lloc, al Casal Hans Beimler del P. S. U. C., Radi VII, una funció teatral a profit de l'«Ajut Infantil de Reraguarda». Es posarà en escena «L'Heroic

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

SETMANA DE L'11 AL 17 DE GENER

ACTUALITATS. — La costa brava; Parque Zoológico; Ceylàn, i Agricultura.

ALIANZA (P. N.). — El agente especial; Los muertos andan; El expreso de seda, i Dibuixos.

AMERICA i FOC NOU. — Búsqueme una novia; Otra primavera; Doy mi amor, i Dibuixos.

ARENES. — Secreto de Charlie Chan; Lo quiso el destino; Magia de la música, i MADRID, TUMBA DEL FASCISMO.

ARNAU, FLORIDA i BROADWAY. — Monte atronador, per George O'Brien; La lotería del amor; Lo quiso el destino, i Dibuixos.

ASTORIA i MARYLAND. — El àngel de las tinieblas, per Frederich March; Dibuixos, i Reportatge.

ATLANTIC i SAVOY — Indios pilugas; Regatas en el desierto; Còmica; Negrito Sambo, i Instantànies.

BOHEME i TALIA. — El hombre de los brillantes; Bateleros del Volga, i La familia Dressel.

BOSC i PRINCIPAL. — Adiós al pasado; La amenaza pública; Sangre en la nieve; Còmica, i Dibuixos.

BARCELONA — La reina del barrio; 65 noches en Hollywood; Otra primavera, i Dibuixos.

CAPITOL. — Los buitres del presidio; El ocaso del poder; Musical, i Dibuixos.

CATALUNYA. — Los héroes del barrio; Pànico en el aire, i Còmica.

CINEMAR. — Fugitivos de la isla del diablo, per Victor Jory; El valor se impone, i Misión secreta.

COLISEUM. — La ultima avanzada; Revista; Popeye esquiador, i Musical.

COMTAL. — Catalina, per Francesca Gaal; El rayo mortifero; Enemigos intimos; Còmica.

EDEN. — El secreto de Charlie Chan; La reina del barrio; Oro virgen; Dibuixos i Pesca de altura.

ESPLAI i MAJESTIC. Brindemos por el amor; Un millón de gracias i Monte atronador.

ESPLENDID. — Contra el imperio del crimen, per James Cagney; Horror en el cuarto negro; Los hijos del chisme; En alas de la muerte.

EXCELSIOR. — Escàndalo estudiantil; Jaque al rey; La vida en broma; Dibuixos.

FANTASIO.—De mujer a mujer; Reportatge i Revista.

FOMENT MARTINENC —El agente especial; Los muertos andan; Còmica i Dibuixos.

FEMINA. — Un par de gitanos, per Stan Laurel i Oliver Hardy; Còmica i Dibuixos.

FREGOLI i TRIANON. El secreto de Charlie Chan; Piernas de seda; En el viejo Kentucky.

GOYA. —Una chica de provincias; Justicia divina; El abuelo de la criatura; Expedició antifeixista a les Balears.

IRIS PARK. — Claro de luna en el rio; Crimen y castigo i Carnaval de la vida.

KURSAAL i AVINGUDA. — Los siete pecadores; Su primera espada; Còmica; Expedició antifeixista a les Balears; La costa brava catalana.

METROPOL. A través de la tormenta; Charlie Chan en el circo; Desfile de pelirrojas.

MIRIA. — Su primer hijo; Asegure a su mujer; Smitch se impone i Dibuixos.

MISTRAL. — El secreto de vivir, per Gary Cooper; El gran final; Sangre en la nieve.

MUNDIAL. — Shanghai; La huella del pasado; Nevada, Còmica i Dibuixos.

NOVA-YORK. — Suero de juventut; Fugitivos de la isla del Diablo; Aventura transatlàntica; Toma de Siétamo.

ODEON (S. A.). — El agente especial; Los muertos andan; La mujer triunfa i Dibuixos.

PARIS i VOLGA. — Sombrero de copa, per Ginger Roger i Fred Astaire; Brigada secreta; La màscara de carne.

PATHE PALACE. — Soldado profesional, per Victor Mc Laglen No dejes la puerta abierta; En el viejo Kentucky i Dibuixos.

PUBLI CINEMA. — Sobre el Amazonas; Metrópolis oriental; Alegres gusanos; La magia del deporte; Políticos juguetones; La isla del espanto.

SMART. — Incomparable Ivonne; El don de la labia; El hijo del cuatrero i Còmica.

SELECT. — El baile del Savoy; Los claveles; El lirio dorado; Enterrament de Durruti.

TETUAN i NURIA. — Catalina, per Francesca Gaal; Valor y lealtad; Noche de tormenta i Dibuixos.

TRIOMF i MARINA. — Desfile de pelirrojas; Brindemos por el amor; El es inocente.

URQUINAONA. — El fantasma va al Oeste; Dibuixos color; Reportatges i Atraccions.

VICTORIA. — Los claveles; Alas en la noche; Dejada en prenda; TOMA DE SIETAMO.

WALKYRIA. — El monstruo en acecho; Viva el amor; El rey del Plata; Còmica i Dibuixos.

XILE CINEMA. — El r